

АЛЮЗІЯ ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ЕМОЦІЙ В ІДЕОСТИЛІ Д. Г. ЛОУРЕНСА

Глінка Наталія Вікторівна

кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови
Національного технічного університету України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
просп. Берестейський, 37, Київ, Україна

Мачулянська Анастасія Володимирівна

кандидат філологічних наук,
доцент кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови
Національного технічного університету України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
просп. Берестейський, 37, Київ, Україна

У статті досліджується алюзія як мовностилістичний засіб репрезентації емоцій в ідіостилі британського письменника-модерніста Д. Г. Лоуренса. Специфіка використання різних видів алюзійних включень є маркером індивідуального стилю автора. Тому завдання нашої статті полягає у тому, аби текстуально проілюструвати як за допомогою алюзій Д. Г. Лоуренс відтворює емоції персонажів та створює емотивний фон літературного твору. Актуальність теми дослідження зумовлена посиленою увагою сучасних лінгвістичних студій до презентації емоцій у мові взагалі, та особливостей їх відтворення в ідіостилі письменників зокрема. Мета статті полягає у комплексному дослідженні та класифікації емотивних алюзій у художніх текстах Д. Г. Лоуренса. Доведено, що алюзії є не тільки транслятором історичної, літературної та культурної інформації, але й виступають важливим елементом творення емотивного полотна художнього тексту. У статті емотивні алюзивні елементи творів Д. Г. Лоуренса поділені на групи відповідно до їхнього джерела походження. Як результат, запропоновано поділ емотивних алюзій за такими тематичними групами: біблійні (використання біблійних сюжетів, релігійних образів, предметів, явищ, подій), міфічні (використання античної міфології, міфічних образів та сюжетів), поетичні (використання поетичних текстів, поетичних образів та сюжетів), історичні (використання історичних постатей, фактів, подій) та арт-алюзії (використання творів образотворчого мистецтва, музичні твори тощо). Подано детальну інтерпретацію алюзій та розкрито їхню емотивну функцію. Перспективним вважаємо подальше дослідження мовностилістичних засобів вираження емоцій в ідіостилі Д. Г. Лоуренса, а також інших представників британської модерністської літератури.

Ключові слова: емоція, емотивність, алюзія, ідіостиль, інтертекстуальність, мовностилістичний засіб, художній текст

Постановка проблеми в загальному вигляді та обґрунтування її актуальності. Історія людства свідчить про те, що емоції завжди були, є і будуть невід'ємною частиною людського існування. Усвідомлення цього дало поштовх до виникнення у сучасній лінгвістиці тенденції досліджувати мову в нерозривному зв'язку з емоціями і почуттями мовної особистості. Сьогодні значна частина лінгвістичної спільноти визнає наявність у слові емоційного і раціонального компонентів і згідна з тим, що стилістика мовлення визначається емоційним вибором мовця. У лінгвістичній царині з'являється все більше досліджень, присвячених складній і бага-

тоаспектній природі емоцій. На думку австралійської дослідниці Моніки Беднарек, саме художня література є одним із тих каналів, через який ми дізнаємося про основні правила емоційної поведінки, а також про всі різновиди емоційних станів, у яких може перебувати людина (Bednarek, 2008). Отже дослідження емоцій у мові є неповним без аналізу емотивного тексту, де семантико-стилістичні властивості емотивів розкриваються найбільшою мірою. Саме тому спроба дослідити механізми репрезентації емоцій в ідіостилі Д. Г. Лоуренса за допомогою різноманітних мовностилістичних засобів та прийомів постає особливо **актуальною**.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Репрезентація емоцій у мові є предметом дослідження плеяди українських і зарубіжних науковців. Традиційно серед мовознавців прийнято вважати, що емоції та емоційність – це психологічні категорії, а емотивність – мовна. «Емоція – це почуття, яке мотивує, організовує і спрямовує мислення та дії» (Izard, 2013). А під емотивністю слід розуміти мовну категорію, яка характеризується сукупністю засобів мови, здатних викликати відповідні емоції в особистості, а також виражати її емоційність, тобто виявляти психофізіологічні реакції на явища об'єктивної дійсності та оцінювати їх (Komarova, 2022, p. 144). Емотивність розглядається лінгвістами на різних мовних рівнях: фонетико-фонологічному, на якому емотивність тісно пов'язується зі звуком, інтонацією й наголосом (К. Вільямс, Е. Вічмен); лексико-фразеологічному, на якому досліджують емотивно марковану лексику та фразеологізми (М. В. Гамзюк, М. Дрешер, Н. П. Киселюк і Е. К. Коляда); словотвірному, який апелює до морфем, що містять емотивні семи (Н. О. Мельничук); синтаксичному, на якому вивчають конструкції емотивного синтаксису (В. Д. Шинкарук); текстовому, на якому досліджують роль емоцій у процесі текстотворення (А. В. Мачулянська, С. В. Гладько) та ін. Німецька дослідниця Р. Нішик, у розробці проблеми емотивного тексту, звернула увагу на те, що будь-який художній текст облігаторно відтворює емоційне життя людей. У творі стає очевидним те, що метою мовної діяльності здебільшого є емоційний контакт (фатична функція емоцій) або афектація почуттів (прагматична функція емоцій) (Нішик, 1992). З огляду на це вважаємо за доцільне розглянути особливості репрезентації емоцій саме у художніх текстах, зокрема у творчості британського письменника-модерніста Д. Г. Лоуренса, виражальні засоби ідіостилю якого є досить різноманітні, що дає змогу констатувати багатомірність емотивного полотна його творів.

Метою наукової розвідки є комплексне виявлення, класифікація, декодування алюзій у художніх текстах Д. Г. Лоуренса та встановлення їхньої емотивної функції у його ідіостилі. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі завдання: проаналізувати емотивні алюзії у творах Д. Г. Лоуренса, класифікувати їх за тематичними групами, інтерпретувати прихований емотивний зміст та інтенцію автора щодо їх використання.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Алюзія є непрямим згадкою, непрямим посиланням, натяком на той чи інший літературний текст, історичну подію або історичну осо-

бистість, а також на події та явища, сучасні на момент написання твору. В літературі, публіцистиці, розмовному стилі алюзія є стилістичною фігурою, яка використовується для впливу на читача (реципієнта), і передбачається, що явище, персонаж, подія, на які посилається автор, добре знайомі і можуть бути упізнані читачами (Glinka, 2018). Функціями алюзії в літературних текстах є естетико-пізнавальна, оцінно-характеризуюча, емотивно-експресивна та функція підтексту. Типологічним критерієм класифікації алюзій може виступати джерело їх походження, формальні або семантичні особливості. Зосереджуючись на емотивно-експресивній функції, у ході нашого дослідження ми визначили кілька типів алюзійних включень у творчості Д. Г. Лоуренса.

Біблійні алюзії – алюзії, які використовує Д. Г. Лоуренс для порівняння емоційного стану героя з персонажами вихідного тексту – Біблії. Оскільки Д. Г. Лоуренс виховувався у протестантському, нонконформістському середовищі, він досконало знав Святе Письмо і мислив євангельськими категоріями. Саме тому біблійна образність пронизує всю його творчість, знаходить відображення навіть у передачі емоцій персонажів (Prokoichenko, 2018, p. 105), як у наступних прикладах, де для відтворення емоції страждання була використана алюзія на розп'ятого Ісуса:

"His dark, handsome, clean-shaven face would have done for Christ on the Cross, with the thick black eyebrows tilted in the dazed agony" (Lawrence, d).

У творах Д. Г. Лоуренса, крім емотивних алюзій на біблійний образ Ісуса Христа, часто використовується алюзія на біблійний образ Пресвятої Діви Марії:

"So she prayed beside the bed of her child. And like the Mother with the seven swords in her breast, slowly her heart of pride and passion died in her breast, bleeding away" (Lawrence, b).

У цьому фрагменті новели "England, my England" автор для більш експресивного відтворення почуття скорботи матері (Вінфред), дитина якої може назавжди залишитись калікою, використовує алюзію на біблійне зображення Пресвятої Діви Марії Страждальної, груди якої пронизані сімома мечами, що символізують сім скорбот.

"'Joyce, my darling, don't cry!' said Winifred, suddenly catching the little girl to her breast in a strange tragic anguish, the Mater Dolorata" (Lawrence, b).

"She was purely the Mater Dolorata" (Lawrence, b).

У наступному фрагменті за допомогою образів Святого мученика Себастьяна та Пресвятої Діви Марії Страждальної передано скорботу

не матері, а чоловіка, якого покинула дружина та поїхала до Америки із заможним американцем.

"In his own opinion, he was a sort of Martyred Saint Sebastian, at whom the wicked world shot arrow after arrow – Mater Dolorosa nothing to him – and he counted the drops of blood as they fell: when he could keep count" (Lawrence, d).

Іншими прикладами біблійних алюзій, які використовує Д. Г. Лоуренс для посилення експресивності передачі емоцій своїх персонажів, є такі:

"They found Europe, this time, a complete failure. "We have returned like dogs to our vomit," said Erasmus; "but the vomit has staled in the meantime." He found he couldn't stand Europe. It irritated every nerve in his body" (Lawrence, a).

У цьому фрагменті новели *"Things"* автор використовує цитату із Біблії, яка в оригіналі звучить наступним чином: *"As a dog returns to its vomit, so fools repeat their folly"*. Автор використовує цю біблійну алюзію для того, щоб передати емоції розчарування та смутку, відчуття великої помилки головних героїв.

Ще одним біблійним персонажем, який Д. Г. Лоуренс активно залучає для посилення зображення емоцій своїх героїв, є образ Ізмаїла.

"But the child stayed in the camp of her mother, honourably, and the father wandered outside like Ishmael, only coming sometimes to sit in the home for an hour or two, an evening or two beside the camp fire, like Ishmael, in a curious silence and tension, with the mocking answer of the desert speaking out of his silence, and annulling the whole convention of the domestic home" (Lawrence, b).

"That little cleft between his brow, that flickering, wicked, little smile that seemed to haunt his face, and above all, the triumphant loneliness, the Ishmael quality" (Lawrence, b).

За допомогою біблійного образу Ізмаїла автор створює емотивне тло суму та самотності, адже, як і Ізмаїл, головний герой новели Егберт є вигнанцем із власного будинку, небажаним гостем, оскільки дружина постійно дає йому зрозуміти, що більше не хоче бачити його. Подібне ставлення дружини призводить до того, що Егберта охоплюють негативні емоції та почуття, які автор знову ж таки передає за допомогою біблійної алюзії *"seven devils"*, які охопили героя:

"And he began to get bitter, and a wicked look began to come on his face. He did not give in to her; not he. There were seven devils inside his long, slim, white body" (Lawrence, b).

Назагал, Д. Г. Лоуренс часто використовує біблійні алюзії для створення потрібного емотивного фону. Презентативною у цьому аспекті є новела *"New Eve and Old Adam"*,

у якій автор вже в самому заголовку вводить емотивну тему кохання, застосовуючи алюзію на біблійних Адама і Єву, яких вважають першими закоханими на землі. Алюзійні емотивні образи «нової» Єви та «старого» Адама вперше з'явилися в есе Д. Г. Лоуренса «Як бути чоловіком» (*"On being a man"*), де автор розмірковує над темою стосунків між чоловіком і жінкою, яка є домінантною у творчості письменника.

Отже, проведений аналіз біблійних алюзій у творах Д. Г. Лоуренса встановив, що образи, персонажі та сентенції як зі Старого, так і Нового Заповіту відіграють надзвичайно важливу роль у створенні емотивного полотна його творів, оскільки є легко впізнаваними і очевидними за емоційним наповненням для сучасників автора.

Міфічні алюзії. Для письменника-міфотворця Д. Г. Лоуренса важливою складовою ідіостилу є реміфологізація та залучення давніх міфів у свою поетичну систему (Glinka, 2012). Алюзійні міфологічні включення посилюють емотивне тло творів та надаються вираженню емоцій узагальненого характеру. Так, у новелі *"England, my England"* Д. Г. Лоуренс використовує алюзію на культ семітських богів Ваала і Астарті:

"And could she betray them, submitting to his Baal and Ashtaroth?" (Lawrence, b).

За допомогою цієї алюзії автор створює певний емотивний фон, адже образи Ваала і Астарті зі Старого Заповіту асоціювалися із ідолопоклонством, плодючістю, нестримною сексуальною пристрастю. Саме за природну нестримність, на що і вказує алюзія, Вінфред ненавиділа свого чоловіка і в той же час боялася його, оскільки не відчувала сили протистояти цій енергії.

Ще одним міфічним образом, який Д. Г. Лоуренс використовує для передачі емоцій своїх персонажів, є образ Гіппомена.

"...like Hippomenes, out-of-breath, laughing because he'd won" (Lawrence, e).

Автор порівнює складні емоції страху і перемоги героя з емоціями персонажа грецької міфології Гіппомена, який закохався в Атланту і дуже радів, що йому вдалося домогтися її руки за допомогою хитрощів. Кожному потенційному нареченому Атланта пропонувала змагання з бігу, до того ж юнак, беззбройний, повинен був бігти попереду, вона ж зі списом бігла за ним; якщо вона не наздоганяла, то визнавала хлопця своїм нареченим, інакше - на нього чекала неминуча смерть. Багато юнаків загинули, поки Гіппомен не перехитрив її за допомогою Афродіти. Богиня дала йому золоті

яблука, які він під час бігу впускав поодиночі: піднімаючи їх, Атланта забарилась, і Гіппомен першим досяг мети.

Поетичні алюзії. Залучення у художній текст поетичних і прозових фрагментів інших авторів також є характерною ознакою модерністської поезики і визначається в модерністських текстах як категорія інтертекстуальності. Сам термін інтертекстуальність (Юлія Крістева) можна застосувати до цілого ряду понять: від джерел, впливів і усвідомлених алюзій до випадкової подібності (Allen, 2011). Інтертекстуальні вклучення у формі поетичного тексту Лоуренс використовує для акцентуації, переконливої ілюстрації як власного емоційного стану, так й емоційного стану своїх персонажів. Відчуваючи сум, викликаний подіями Першої світової війни і ситуацією, яка склалася в Англії в цей час, автор пише новелу *"England, my England"*, назву якої письменник запозичує з поезії поета-неоромантика Вільяма Хенлі, який у пориві сумних емоцій, викликаних націоналістичним самозреченням, писав:

*"What have I done for you,
England, my England?"* (Henley).

Ця поезія створює потужний емотивний фон, оскільки була надзвичайно популярною у роки Першої світової війни як приклад патріотичної лірики, і тому ремінісценція в назві новели Лоуренса робить полотно тексту надзвичайно емотивним.

Іншим прикладом слугує залучення у новелі *"Smile"* рядків з поезії Т. Гуда *"The Death-bed"*, які автор використовує для посилення напруги емотивного фону смерті:

*"For when the morn came dim and sad,
And chill with early showers,
Her quiet eyelids closed – she had
Another morn than ours"* (Hood, p. 572).

Також прикладом емотивної поетичної алюзії може слугувати фрагмент з роману «Білий павич»:

*"Then she began to quote Christina Rossetti's
"A Birthday". "I'm glad you came to take me a
walk," she continued"* (Lawrence, e).

У даному фрагменті присутня алюзія на поезію англійської феміністської поетеси вікторіанської епохи – Крістини Россетті, у якій описується неймовірна радість жінки, до якої прийшов її коханий. Героїню переполюють почуття радості, втіхи, щастя, викликані

спілкуванням з коханим чоловіком і ця поезія якнайкраще допомагає їй передати свої емоції:

*"My heart is gladder than all these,
Because my love is come to me"* (Rossetti).

Арт-алюзії. Для творчості Д. Г. Лоуренса характерною є тенденція до взаємодії образотворчих можливостей різних мистецтв, яка виявляється насамперед у творчому використанні досягнень живопису. Оскільки сам письменник був і художником, він звертається до живопису й аналізує його з позицій можливості передачі емоційного стану героїв у певній ситуації. Зокрема, у новелі *"Lovely Lady"* письменник декілька разів порівнює емоційний стан героїні із Моною Лізою Леонардо да Вінчі: *"so bright and kindly and yet subtly mocking, like Mona Lisa, who knew a thing or two"; "gay look like a Leonardo woman who really could laugh outright"* (Lawrence, d).

Історичні алюзії. У ході нашого дослідження нами було встановлено, що історичні алюзії мають найменший емотивний потенціал в ідіостилі Д. Г. Лоуренса. Але яскравим прикладом використання емотивної алюзії є фрагмент з новели *"The White Stocking"*:

"What the Hanover's got you?" asked Whiston (Lawrence, c).

У даному уривку алюзія на династію, що панувала у Великій Британії з 1714 до 1901 рр. Цей вираз, що передає емоцію здивування та злості, виник у часи правління перших Ганноверів, які були не дуже популярними серед населення Великої Британії, особливо серед якобітів.

Висновки та перспективи подальших досліджень. У ході дослідження було виявлено, що ідіостиллю Д. Г. Лоуренса притаманне використання алюзій для відтворення або образного посилення емоцій своїх персонажів. Запропоновано класифікацію емотивних алюзій, що включає історичні, біблійні, міфічні, поетичні та арт-алюзії. Встановлено, що джерелами алюзій, які залучає письменник, є античні міфи, біблійні сюжети та образи (як Старого, так і Нового заповіту), поетичні твори, історичні постаті, твори образотворчого мистецтва. Встановлено, що алюзії в ідіостилі Д. Г. Лоуренса активно виконують емотивну функцію. Проведене дослідження відкриває можливості для поглибленого і комплексного дослідження мовностилістичних засобів вираження емоцій в ідіостилі Д. Г. Лоуренса, а також інших представників британської модерністської літератури.

ЛІТЕРАТУРА

1. Глінка Н. В. Міфопоетика у творчості Д. Г. Лоуренса. К. : НТУУ «КПІ», 2012. 200 с.
2. Комарова З. І. Мовна експлікація емоції гніву в сучасному художньому тексті. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Філологічні науки.* 2022. Вип. 2(97). С. 143–158.

3. Прокойченко А. В. Мовна репрезентація емотивності у текстах новел Д. Г. Лоуренса: дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. Чернівці, 2018. 225 с.
4. Allen G. Intertextuality. London : Routledge, 2011. 256 p.
5. Bednarek M. Emotion Talk across corpora. UK, 2008. 242 p.
6. Glinka N. Intertextuality in the Modernist Literature. International Journal of the Multidisciplinary Thought. Vol. 07, 2018. P. 147–153. <http://universitypublications.net/ijmt/0703/html/auindex.html>
7. IZARD C. Springer Science & Business Media, 2013. 496 p.
8. Nischik R. Betrayal psychohistorically: The Representation of emotions in the British Drama Tübingen : Niemeier, 1992.
9. Henley E. W. A Selection of Poems. URL: <https://goo.gl/6748Hq>
10. Hood T. The Death-Bed. URL: <https://goo.gl/59kEWu>
11. Lawrence D. H. (a). Collected Short Stories (A Project Gutenberg of Australia compliation). URL: <http://gutenberg.net.au/ebooks/m00010.txt>
12. Lawrence D. H. (b). England, My England and Other Stories URL: <http://gutenberg.net.au/ebooks/m00010.txt>
13. Lawrence D. H. (c). The Prussian Officer and Other Stories. URL: <https://www.gutenberg.org/files/22480/22480-h/22480-h.htm>
14. Lawrence D. H. (d). The Woman Who Rode Away and Other Stories. URL: <http://gutenberg.net.au/ebooks04/0400301h.html>
15. Lawrence D. H. (e). The White Peacock. URL: www.gutenberg.org/files/38561/38561-h/38561-h.htm
16. Rossetti Christina. A Birthday. URL: <https://www.poetryfoundation.org/poems/44992/a-birthday>

REFERENCES

1. Glinka, N. V. (2012). Mifopoetyka u tvorchosti D. H. Lourensa. [Mythopoetics in D.H. Lawrence's fiction]. Kyiv : NTUU «KPI». [in Ukrainian]
2. Komarova, Z. I. (2022). Mовна експлікація емотивності в сучасному художньому тексті. [Language expression of anger emotions in modern fiction text] *Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho universytetu imeni Ivana Franka. Filolohichni nauky*. Vyp. 2(97). [in Ukrainian]
3. Prokoichenko, A. V. (2018). Mовна репрезентація емотивності у текстах новел Д. Г. Лоуренса. [The Language Representation of emotivity in D. H. Lawrence's short stories]: dys. ... kand. filol. nauk: 10.02.04. Chernivtsi, 225 s.
4. Allen, G. (2011). Intertextuality. London : Routledge.
5. Bednarek, M. (2008). Emotion Talk across corpora. UK.
6. Glinka, N. (2018). Intertextuality in the Modernist Literature. International Journal of the Multidisciplinary Thought. Vol. 07. <http://universitypublications.net/ijmt/0703/html/auindex.html>
7. IZARD, C. (2013). Springer Science & Business Media, 2013.
8. Nischik, R. (1992). Betrayal psychohistorically: The Representation of emotions in the British Drama Tübingen : Niemeier.
9. Henley, E. W. A Selection of Poems. URL: <https://goo.gl/6748Hq>
10. Hood, T. The Death-Bed. URL: <https://goo.gl/59kEWu>
11. Lawrence, D. H. (a). Collected Short Stories (A Project Gutenberg of Australia compliation). URL: <http://gutenberg.net.au/ebooks/m00010.txt>
12. Lawrence, D. H. (b). England, My England and Other Stories. URL: <http://gutenberg.net.au/ebooks/m00010.txt>
13. Lawrence, D. H. (c). The Prussian Officer and Other Stories. URL: <https://www.gutenberg.org/files/22480/22480-h/22480-h.htm>
14. Lawrence, D. H. (d). The Woman Who Rode Away and Other Stories. URL: <http://gutenberg.net.au/ebooks04/0400301h.html>
15. Lawrence D. H. (e). The White Peacock. URL: www.gutenberg.org/files/38561/38561-h/38561-h.htm
16. Rossetti, Christina. A Birthday. URL: <https://www.poetryfoundation.org/poems/44992/a-birthday>

ALLUSION AS A MEANS OF EXPRESSING EMOTIONS IN D. H. LAWRENCE'S IDIOSTYLE

Glinka Nataliia Viktorivna

*Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Theory,
Practice and Translation of the English Language
National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute"
37, Beresteiskyi Ave, Kyiv, Ukraine*

Machulianska Anastasiia Volodymyrivna

*Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor at the Department of Theory,
Practice and Translation of the English Language
National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute"
37, Beresteiskyi Ave, Kyiv, Ukraine*

The article deals with allusion as stylistic means of representing emotions in the idiosyle of famous British author-modernist D. H. Lawrence. The specificity of the use of various types of allusions is a marker of the author's individual style. Our task is to illustrate, using examples of certain works, how D. H. Lawrence reproduces the emotions of the characters with the help of allusions. The topicality of the research topic is determined by the increased attention of modern linguistics to the study of emotions in language in general, and the peculiarities of their representation in the idiosyle of famous writers in particular. The purpose of the article is to comprehensively analyze and classify allusions in D. H. Lawrence's idiosyle and to prove their emotive function. It has been proven that allusions are not only a transmitter of historical, literary and cultural information, but also act as an important element of creating an emotional canvas of the literary text. In the article, emotional allusions are divided into groups depending on their source. In accordance with this, the following classification of emotional allusions was proposed: biblical (use of biblical texts, religious images, objects, phenomena, events), mythical (use of ancient mythology, mythical images and plots), poetic (use of poetic texts, poetic images and plots), historical (use of historical figures, facts, events) and art allusions (references to works of fine art, musical works, etc.). Their detailed interpretation is presented, the emotive function is revealed.

Keywords: *emotion, emotionality, allusion, idiosyle, intertextuality, linguostylistic means, literary text.*